

Aquesta és la transcripció íntegra del xat que ha mantingut el periodista Antoni Bassas, des de la delegació de Washington, amb els lectors del 3cat24. Durant una hora, han pogut preguntar-li sobre el seu dia a dia quan va anar a Haití com a enviat especial de TV3 a cobrir el terratrèmol que va devastar el país.

[Moderació 3cat24]:

Hola a tothom. Benvinguts al xat del 3cat24 amb el periodista Antoni Bassas. Durant la propera hora teniu l'oportunitat de fer preguntes a l'enviat especial de TV3 a Haití, que, en aquests moments, està connectat des de la delegació de TV3 a Washington.

Antoni Bassas va ser testimoni de la misèria en què vivia l'estat més pobre del continent americà i de la devastació que hi va deixar el terratrèmol del 12 de gener i les rèpliques.

[Moderació 3cat24]: Hola, Antoni, bona tarda

[Antoni Bassas]: Com esteu? Espero les vostres preguntes en un Washington nevad, molt lluny del sol caribeny que ens va acompanyar a Haití.

La Montse diu: Hola, Antoni! Jo durant els dies que va durar més la informació he estat incapaç de mirar els "TN" pel tema nens. Tu en tens, de nens... no te'ls hauries emportat tots??, no has plorat molt???

[Antoni Bassas]: Hola Montse. "Touché". El que més em va commoure va ser veure nens dormint al ras, seriosos i silenciosos. Nens als orfenats, com aquell on hi havia els quatre nens que han estat adoptats a Catalunya. Els nens que passats els primers dies jugaven amb l'aigua de les canonades rebentades o feien un partit de futbol. Sí, em vaig emocionar amb els nens fent cua per rebre una provisió de menjar. Tinc tres fills i em puc imaginar el patiments dels pares.

Papitu et diu: "El 'New York Times' publicava fa uns dies un article sobre les causes de la misèria a Haití. Entre altres dades, donava aquesta: 'Més de 10.000 organitzacions porten a terme missions d'ajuda a Haití. Segons algunes estimacions, Haití té més organitzacions no governamentals per càpita que qualsevol altre lloc a la terra' i no se'n surten. Per què? L'article ho atribueix a factors culturals, com la influència de la religió vudú. Què n'opines?"

[Antoni Bassas]: Hola, Papitu. Del vudú no en sé res. Que el món de la cooperació està superfraccionat és una evidència. Per mi hi ha causes internes, per dir-ho ràpidament, una successió de governs haitians corruptes que no han buscat responsablement el progrés del país i que han enfonsat la moral d'un poble resignat a la misèria i la coneguda incapacitat internacional per gastar bé els recursos materials i humans que ha enviat al país.

De part de la Rosa A. G: "Hola, Antoni, ja t'havia deixat alguns comentaris al teu blog, molt bona feina la que vas fer a Haití, allò era el periodisme que volem. Voldria saber si ara que has tingut l'oportunitat de cobrir un esdeveniment com aquest, què t'agrada més o què t'omple més com a periodista: la feina de corresponsal a Washington (un lloc podríem dir "estable"), o la voràgine i el caos de llocs com Haití, és a dir, cobrir guerres, llocs conflictius, etc. Salutacions, Rosa."

[Antoni Bassas]: Hola, Rosa A. G. Mira, no hi ha escenari més desitjable per a un periodista que ocupar-se d'una notícia que concita un interès universal. I per a un periodista audiovisual, no hi ha estímul més gran que treballar sota la pressió de la magnitud de la notícia i les exigències del directe. Aquesta vibració interna, professional i personal, ens va acompanyar cada segon dels dotze dies que ens vàrem ocupar d'Haití. Per tant, des d'aquest punt de vista, Haití, com a notícia que serà recordada a la llista de grans catàstrofes, no una gran oportunitat professional. Però

t'asseguro que no em va fer feliç. Mai havia vist tanta mort i tanta destrucció juntes. El patiment dels altres mai no és agradable de transmetre.

[lalaiaadt] et diu: "Aquest matí he quedat força sorpresa llegint un comentari en una xarxa social: que forces mitjans 'amagàveu' informació com ara la presència de 500 metges cubans, en pro de la 'suposada' labor d'ajuda dels marines nord-americans, fet que qüestiona la vostra imparcialitat. Què en penses? Ieps, a Ribes de Freser ara mateix tampoc no hi ha res que s'assembli a un sol caribeny!"

[Antoni Bassas]: Nosaltres vàrem fer una crònica des d'un hospital i vàrem entrevistar un metge cubà. Ara, els nord-americans eren de llarg els que hi van posar més gent, i això s'havia de reflectir.

En Miquel Romero diu: Quina és la situació actual a Haití?

[Antoni Bassas]: Miquel, la pregunta l'hauria de contestar la Isabel Galí, que ens va rellevar. Però tinc la impressió que millora molt lentament, però que aquest cop el món s'ho està prenent seriosament. Al març hi haurà una conferència de donants a deu anys vista.

La pregunta següent és de [N□P]: jo et demanaria, Antoni, si creus que a part de les aportacions que ja hem fet a les organitzacions per ajudar els haitians, què penses que està a les nostres mans per canviar, encara que sigui mínimament, les seves condicions de vida?

[Antoni Bassas]: NP, Si vols canviar condicions de vida, això depèn de decisions i inversions col·lectives que et depassen. Potser el que cal per a Haití, i per a tots els Haitís del món, és incorporar permanentment la preocupació per la pobresa i la misèria en el nostre projecte vital.

Des del web en Jaume et pregunta: Hola, creus que la ràpida, que no sé si eficaç, resposta de l'exèrcit dels Estats Units respon únicament a una preparació del terreny per a què empreses dels EUA puguin participar en la reconstrucció del país, és a dir, en benefici propi en comptes de fer-ho en benefici dels haitians?

[Antoni Bassas]: Jaume, en la política internacional no es mou peça sense pensar en la següent jugada. Haití és davant de Cuba, a prop de Veneçuela i ocupa un lloc geoestratègic al Carib, a la porta mateix dels Estats Units. Ara bé, el que jo vaig veure va ser un desplegament humanitari de soldats, aigua, menjar, helicòpters, vaixells, bombers, metges provinents dels EUA i vaig veure amb els meus ulls l'eficàcia de la seva ajuda, que no es pot posar en dubte per futurs interessos.

[comasalex] pregunta: El que comenten que ha arribat menys d'un 10% de les donacions a Haití és veritat? En què s'ha quedat l'altre 90%? Diuen que els polítics?

[Antoni Bassas]: Comasalex, és possible que els diners encara hagin d'arribar perquè es veu que l'allau de donacions va sobrepasar la capacitat de les ONG...

A la Senda (des del web) li agradaria saber d'on trèieu l'aigua i el menjar per mantenir-vos vosaltres.

[Antoni Bassas]: Senda, dormíem en una sala al soterrani d'un hotel. El gerent va tenir sempre aigua i menjar... perquè nosaltres teníem diners per pagar. Si tens diners tot és més fàcil en circumstàncies com aquesta.

I la Joana et pregunta: Antoni, creus que està bé que surtin per la televisió aquestes imatges tan colpidores?

[Antoni Bassas]: Joana, depèn de quines imatges estiguem parlant. Nosaltres no vàrem ensenyar cares de persones mortes i vàrem limitar el dramatisme dels ferits als hospitals. Per la resta, allà on posaves la càmera hi havia una desolació que no es podia ni volíem amagar.

La [MariaMB] et diu: Fins quan es creu que hi haurà desplegament dels mitjans de comunicació?

[Antoni Bassas]: Anirà baixant, i aviat ja no sortirà al "TN", però tenen una cosa favor. Són molt a la vora dels Estats Units. I el que surt a les teles americanes acaba arribant a tot arreu. Haití ens acompanyarà bastant de temps. Almenys fins que una altra catàstrofe no li robi el protagonisme.

En [xavi cat] et pregunta: Hola, Antoni. Què et semblaria si la gent que és al nostre país a l'atur el govern els pagués una nòmina cada mes i poguessin anar ajudar a reconstruir el poble d'Haití. Dos problemes resolts: menys atur i ajudar la gent. Què et sembla?

[Antoni Bassas]: Xavi, em semblaria bé, tot i que anar a Haití seria molt dur. No és per a tothom. El que sí que et puc dir és que haitians del Canadà (el Canadà, els Estats Units i França tenen milions d'haitians immigrants) han proposat a les seves empreses que els paguin el sou però treballant al seu país.

[Moderació 3cat24]: Hola a tots els participants. Tenim ja moltes preguntes acumulades. Com que el xat acabarà a un quart de sis de la tarda, anirem donant pas a les que ja s'han plantejat fins ara.

En [Tros de pa] diu: "Antoni, com està realment el país a hores d'ara? Al diari 'La Vanguardia' es feia una crònica del desastre i un altre periodista, no recordeu els noms, feia una reflexió més de futur, no tan catastròfica. Com està realment tot plegat?"

[Antoni Bassas]: Tros de pas (curiós nom), mira, Haití està devastat, però és que ja ho estava abans, en certa forma, sense indústria, sense turisme, castigat per la sida, l'analfabetisme, la supeditació de la dona... el més indignant d'Haití és la misèria (que no pobresa) que es veia anterior al terratrèmol.

La [lourdes] et pregunta: Hola! quin és l'estat dels hospitals?

[Antoni Bassas]: Hospitals? Pel que veig ara estan més nets i ordenats. Però ha calgut construir molts hospitals de campanya. Per la magnitud del desastre i per la petitesa de la infraestructura hospitalària.

La [Llu] diu: Hola, Antoni! No sé en quin espai físic et trobes ara. Si és als Estats Units, voldria saber si l'aprenentatge personal que suposa haver viscut aquella situació canvia la teva mirada sobre el dia a dia en una ciutat del món "desenvolupat", o bé la rutina fa que tot ho vegis com abans? Gràcies.

[Antoni Bassas]: Canvia, ja ho crec que canvia. Però no cal anar haver anat a Haití. Qualsevol de nosaltres pot tenir la mirada canviada a partir d'aquestes desgràcies. Si ara que el món està interconnectat no prenem consciència que no hi ha progrés al món si no és del tot el món, és que hem perdut la capacitat cognitiva.

En Pere et pregunta: "De les ONG que has vist treballar, en destaqués alguna en concret?"

[Antoni Bassas]: La Creu Roja és molt potent, i ja hi eren abans del terratrèmol. Metges Sense Fronteres, barret. Com les Germanes de la Caritat.

La [Lila] et pregunta: "Hola, Antoni, em pregunto per què la gent no marxa de la capital i se'n va a l'interior?"

[Antoni Bassas]: No tothom hi té casa ni hi hauria escoles per als nens. Aniran allà on els digui el govern. Hi havia un pla de crear petites viles de 10.000 habitants fora de la capital. (Viles amb tendes. Quan vinguin les pluges al març pot ser terrible).

L'usuari [viureenpau] et diu: "Hola, sóc l'Enric. Només una pregunta: sabeu si el terratrèmol ha afectat també altres pobles a part de la capital? Com es viu allí? Ànims i felicitats per la cobertura de tot plegat."

[Antoni Bassas]: Sí, sobretot a l'epicentre, Leogan. Però el nombre més grans de morts va ser al lloc més dens, Port-au-Prince.

La [Joana] pregunta: Antoni, quin paper està jugant la República Dominicana en tot aquest tema?

[Antoni Bassas]: Hi fa el que pot. Estaven espantats. Tenien por d'una fugida massiva. A la República Dominicana hi ha un nombre molt gran, indeterminat, d'haitians sense papers. Jo crec que han deixat fer als nord-americans.

En Jaume et diu: Hola Antoni! Per què va cobrir la tragèdia l'enviada a Amèrica del Sud Isabel Galí? Per què no et va substituir ella al debat sobre l'estat de la unió?

[Antoni Bassas]: Hola, Jaume. El dia del terratrèmol, la Isabel era a Xile, per les eleccions presidencials. L'equip de TV3 més a la vora era el de Washington. Un cop ella va tornar de Xile i va poder-se preparar, vàrem fer el relleu. I vàrem tornar a temps per fer el discurs d'Obama al Congrés, mentre ella era a Haití.

En JoanP et diu: T'he seguit al Twitter, molt interessant, de veritat. Com has pogut compaginar les dues tasques informatives?

[Antoni Bassas]: Es qüestió d'aprofitar bé el temps, Joan P. Quan tornàvem de rodar imatges o fer entrevistes, a la furgoneta, aprofitava per enviar. O mentre esmorzàvem, o mentre anàvem a la posició de directe.

En Jordi des del web et diu: Hola, Antoni, no et va passar pel cap en algun moment deixar la càmera i ajudar els haitians a desenrutar?

[Antoni Bassas]: No. Cadascú ha de fer la seva feina. La meua era informar-vos a vosaltres. Soc periodista, no metge ni cooperant. El que no vol dir que ajudessin individualment algunes persones que varem conèixer.

[Moderació 3cat24]: Amb aquesta pregunta acabem el xat, però abans, Antoni, deixa'ns que la moderació et faci la darrera: què t'ha semblat l'experiència del xat per relatar el teu dia a dia a Haití i estar en contacte directe amb els lectors del 3cat24?

[Antoni Bassas]: Tinc la impressió que ens ha faltat temps. És un clàssic. Però m'ha recordat la impressió que vaig tenir informant a través del Twitter des d'Haití. La televisió ens permet una mirada més general i una mirada particular que ajudi a la comprensió dels fets. El xat, o el Twitter permeten una aproximació més personalitzada, per a l'emissor i per al receptor, i la capacitat dels mitjans de la Corporació de tocar en tots dos tons, afegit a la seva credibilitat en un oceà on hi ha de tot com internet, em sembla que ens marca el camí informatiu. Moltes gràcies a tothom, i una abraçada en nom del meu equip des de Washington.

[Moderació 3cat24]: Moltes gràcies a tu, Antoni. Gràcies també a tots els participants d'aquest xat. Ha estat un plaer tenir-vos a tots. Us recordem que publicarem la transcripció d'aquest xat al 3cat24. Salutacions i a reveure.